

niveau og deres beskæftigelsesgrader og også deres lønniveau. Jo lavere uddannelse man har, jo hyppigere møder man en fyreseddel, og jo lavere er man i lønhierarkiet.

Derfor er uddannelse jo også et spørgsmål om lighedsbetragtninger i forhold til, hvad det er for nogle arbejdsvilkår, lønvilkår og samfunds-vilkår, man vil give folk i al almindelighed. Det er ikke kun et spørgsmål om at løse arbejdsløsheden, dertil hører jo også en økonomisk politik, som er lagt ind i finanslovsaftalen.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at jeg tror egentlig, at mange af de bekymringer, som Enhedslisten gav udtryk for, kan afdækkes og beroliges i udvalget. Blot én ting her: Går taxameteret ud over kvaliteten? Går det frie optag ud over kvaliteten?

Dér vil det jo være sådan, at det er de faglige efteruddannelsesudvalg, der godkender uddannelsernes indhold, og som også godkender, hvilke uddannelsessteder der skal have retten til at tage uddannelsesopgaverne til sig. Det vil sige, at der i godkendelsen er en accept af indholdet, og den pædagogiske side af sagen er i orden, uddannelsesstedet kan tilbyde sig efter de faglige efteruddannelsesudvalgs ønsker til kvaliteten.

Så til den anden bekymring. Det var omkring de unge, om de får en særbehandling i dette her. Vi har jo lagt aldersgrænsen på de 20 år. Alle under 20 år skal have en dispensation. For alle over 20 år er det helt afhængigt af, hvad deres uddannelsesbehov er.

Hvad er så deres muligheder i dette her system, hvis det er unge, der er omfattet af ungeindsatsen, altså den gruppe af unge, som efter 6 måneders ledighed skal ind i et uddannelsesforløb, altså 18 måneders sammenhængende uddannelse?

Hvis udvalget med hr. Keld Albrechtsens medvirken er interesseret i det, vil jeg forsøge over for Arbejdsmarkedsudvalget at få beskrevet, hvad det er for nogle uddannelser, for jeg tror også her, jeg kan berolige mange af dem, der er bekymret for, om der nu er kvalitet nok i det. Der er et meget højt ambitionsniveau i Arbejdsmarkedsstyrelsen, hos mig og de faglige repræsentanter, der nu også har været med til at udvikle de her kurser, til at sikre de unge en kvalitet også i de uddannelser, der er på mindst 18 måneder.

Afslutningsvis: Tak for debatten og tak for de altovervejende pæne ord til det her. Jeg synes også selv, jeg vil sige, hvis jeg skal være så fri-

modig, at regeringen har lagt vægt på at imødekomme meget af det, der har været fremme i den offentlige debat, ikke bare lige nu og her i forbindelse med finansloven, men allerede fra da vi bad arbejdsmarkedets parter forrige år om at sætte sig sammen i et firepartsudvalg og komme med nogle anbefalinger til os.

De anbefalinger har vi faktisk fulgt. Det har været anbefalinger, der har sagt: Der skal være flere uddannelser, der skal være bedre uddannelser, der skal være en større grad af fleksibilitet, vi skal have en forenkling i rådsstrukturen, i uddannelsesstrukturen, og vi skal frem for alt være særskilt opmærksom på de kortuddannede uddannelsesbehov.

Det er derfor, vi har lagt vægten så meget på de kortuddannede både i forløbsbeskrivelserne, i forhold til brugerbetalingen og i forhold til de kombinerede forløb, hvor man kobler almene og faglige uddannelser sammen.

Så har vi i øvrigt præciseret, at de offentligt ansatte med uddannelsesbehov også skal have dækket deres uddannelsesbehov. Og dér må der ikke ske en skævvridning – det er til Venstre, jeg siger det – der må ikke ske en skævvridning af den finansieringsforpligtelse, som offentlige arbejdsgivere har for nærværende i forhold til de nye muligheder. Dér vil der blive, om jeg så må sige, trukket fra i dutten efter bloktilskudsreglerne, hvis der sker en skævvridning, for det er klart ikke meningen, at en offentlig arbejdsgiverforpligtelse skal fedtes af i statskassen.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg har lige et par bemærkninger til ministerens indlæg.

Lad mig starte med det sidste. Jeg har ikke fået svar på, om det, i det øjeblik der sker reduktion i bloktilskud, betyder, at den reduktion så overflyttes til Aktiveringsfonden, eller om det betyder, at der bliver tale om en statslig besparelse. Det har jeg ikke fået svar på endnu.

Så vil jeg sige, at jeg er selvfølgelig fuldstændig enig med ministeren i, at det er hamrende ligegyldigt, om der bliver tale om 10.000, 20.000, 30.000, 40.000, 50.000 nye uddannelsespladser, eller hvor mange der bliver tale om, eller om der måske bliver tale om 10.000 færre uddannelser. Det vigtigste for Venstre er, at der bliver tale om et reelt efterspørgselsstyret system. Og så er antallet af uddannelsespladser irrelevant at diskutere, i det øjeblik man har de rigtige mekanismer inde i systemet. Så giver det sig selv, hvad